

ottendedel svarer til 265 kr. om måneden, og det er altså 3.180 kr. om året. Jeg kender faktisk masser af familier, hvor en udgift af den størrelse har stor betydning for familiens økonomi.

At have et handicap er i forvejen en stort belastning for barnet og for dets familie, og vi kan ikke fjerne de daglige bekymringer og funktionsindskrænkningerne, men vi kan sikre os, at den optimale hjælp stilles til rådighed, finansieret solidarisk af os alle sammen, og det er begrundelsen for, at vi ikke synes, at der skal være noget, man kunne antyde var en bagatelgrænse. Det er ikke bagateller.

Så vil jeg knytte nogle kommentarer til forslaget om private botilbud:

Vi er meget tilfredse med, at der indføres faste procedurer for godkendelse og tilsyn, sådan at det sikres, at standarden er i orden, men vi har bemærket at Københavns Kommune i sit høringssvar har anført, at dette ikke er en god idé, når det drejer sig om stofmisbrugsbehandling. Københavns Kommune har en meget stor del af landets stofbrugere og derfor selvfølgelig også store erfaringer og interesser på det område.

Jeg læser Københavns Kommunes høringsvar sådan, at de er bange for, at det amt, hvor et botilbud fysisk er placeret, vil have andre interesser end de rent behandlings- og socialfaglige, når det skal godkendes. Det er jo en offentligt kendt hemmelighed, at tolerancen og den sociale forståelse tit slår revner, når de skæve eksistenser pludselig skal bo næsten i ens egen baghave, og jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentar til Københavns Kommunes indvending.

Resten af forslaget er vi godt tilfredse med. Vi synes, det er en rigtig god idé at slå fast, at hvis man f.eks. bevilger en computer til en blind som hjælpemiddel, skal man selvfølgelig også bevillige følgeudgifterne, så hjælpemidlet rent faktisk kan bruges. Det er en god idé.

Til forslaget om ændring af revisionstidspunkterne for bestemmelserne om hjælpemidler og støtte- og kontaktpersoner vil jeg knytte en enkelt bemærkning. DSI foreslår i sit høringsvar, at handicaporganisationerne inddrages i evalueringen af hjælpemiddelreglerne. De foreslår konkret at nedsætte et udvalg, og vi synes, det lyder rigtig fornuftigt at høre dem, der har de daglige brugererfaringer, inden man eventuelt ændrer reglerne. Jeg vil derfor godt høre ministerens kommentar til det også.

Enhedslisten kan altså ikke stemme for det samlede forslag, som det foreligger, men vi er positive over for de elementer, der ikke handler om merudgiftsydelser.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag indeholder flere forskellige emner vedrørende godkendelse af botilbud.

Ifølge forslaget skal amtskommunen godkende botilbudet som generelt egnet. Det gælder især for bosteder, hvor amtskommunerne køber enkeltpladser, idet amtskommune eller kommune jo allerede har godkendt og har tilsynspligten med de bosteder, man har indgået en generel aftale med.

Ifølge § 94 b skal socialministeren fastsætte regler vedrørende godkendelse og tilsyn. Dette mener jeg er positivt, idet der på denne måde vil skabes en slags skabelon for godkendelserne og en vis ensartethed i bedømmelserne. Man kunne måske endog tale om en slags certificering. For botilbudet er det naturligvis meget enklere, at det er amtskommunen, der har tilsynspligten, end hvis syv forskellige kommuner, der har købt enkeltpladser, skal føre tilsyn. Dette kan være dybt belastende for botilbudene.

Det er vigtigt, at der er en bred vifte af behandlingssteder i amterne, både offentlige og private. I bemærkningerne nævnes det da også, at kommuner og amtskommuner kan inddrage f.eks. selvejende institutioner, foreninger og organisationer i arbejdet, og dette er utrolig vigtigt. Der er allerede en bred vifte af selvejende institutioner, der er i gang, og som har opnået en meget stor kompetence og gode resultater på området gennem årene. Men lige så vigtigt er det at bevare ansvaret, godkendelsen vedrørende kvalitet osv. og tilsynet i amtskommunens hænder.

Vigtigt er det også at understrege, at amtskommunen ifølge bemærkningerne ikke på forhånd kan afvise at foretage en generel egnethedsvurdering, fordi amtskommunen måske vurderer, at der lokalt ikke er behov for det pågældende tilbud. Godkendelsen og tilsynet skal alene rette sig mod det private tilbuds generelle egnethed til den pågældende gruppe brugere, så amtsrådet skal altså ikke blande sig i det private tilbuds pædagogik, holdninger, dagsprogrammer osv.

Bemærkningerne understreger i øvrigt også i denne forbindelse, at det ved godkendelser og tilsyn er vigtigt at have for øje, at de private botilbud til voksne er fleksible alternativer til of-